

Arrest

nr. 165 294 van 6 april 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 juni 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 juni 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HUGET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 december 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Op 21 november 2011 werd verzoekers aanvraag ongegrond bevonden. De aanvraag werd op 28 december 2011 onontvankelijk bevonden, met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 14 februari 2012 werd deze beslissing ingetrokken en op 5 juni 2012 werd een nieuwe onontvankelijkheidsbeslissing genomen, met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

Eerste bestreden beslissing:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.12.2009 werd ingediend en op 17.02.2011, 07.03.2011 en 14.02.2012 werd aangevuld door: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang t t het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

De door betrokkene voorgelegde stukken, met name een attest van immatriculatie met nummer AF0552358 en een arbeidskaart C met nummer 102173, kunnen niet aanvaard worden als zijnde identiteitsdocumenten. De omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) bepaalt immers dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. Een attest van immatriculatie en een arbeidskaart voldoen niet aan deze voorwaarde.

Betrokkene haalt in het verzoekschrift aan dat hij bij zijn aankomst in België minderjarig was en niet in het bezit was van documenten. Hij vermoedt dat de smokkelaar de identiteitspapieren in zijn bezit heeft. Dit verhindert betrokkene echter niet in België de nodige stappen te ondernemen om een nieuw identiteitsstuk aan te vragen via de Pakistaanse ambassade. Verzoeker beweert dat hij omwille van het feit dat hij alle banden met zijn familie heeft verbroken en door zijn verblijf in het ziekenhuis onmogelijk het vereiste identiteitsdocument kan verwerven. Dat betrokkene geen band meer zou hebben met zijn familie vormt geen reden waarom hij hier in België geen nieuwe documenten zou kunnen bekomen. Ook een tijdelijk verblijf in een ziekenhuis en een ernstige psychische toestand kunnen niet beschouwd worden als een afdoende reden voor de afwezigheid van een identiteitsdocument. Eventueel kon betrokkene het ziekenhuis onder begeleiding verlaten om zich naar de ambassade te begeven en een paspoort aan te vragen. Ten slotte haalt verzoeker aan dat hem geen kwade trouw kan verweten worden omdat hij een verklaring van verlies of vernietiging van een identiteitskaart (attest afgeleverd te Schaarbeek op 07.04.2003). Het feit dat betrokkene deze verklaring aflegde, betekent echter niet dat hij onmogelijk nieuwe identiteitsdocumenten kon aanvragen en kan bijgevolg evenmin weerhouden worden als een geldige motivering voor de afwezigheid van het vereiste identiteitsstuk op het moment van de indiening van de aanvraag.

In de aanvulling van 17.02.201, ruimschoots na de datum van indiening van de aanvraag, heeft betrokkene een paspoort met nummer KH185039 overgemaakt. Betrokkene heeft echter het bewijs niet geleverd, op het ogenblik van indiening van zijn aanvraag, dat hij over een identiteitsdocument beschikte zoals bepaald in Art 9bis § 1. Arrest 70.708 van de RVV d.d. 25 november 2011: "uit de redactie van artikel 9bis §1 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de zogenaamde documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde wordt gesteld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag". Dit Arrest verwijst rechtstreeks naar Arrest 214.351 van de Raad van State dd. 30 juni 2011 dat stelt: "dat uit Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat de zogenaamde documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde wordt gesteld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag" en anderzijds "dat het algemeen principe dat het bestuur op het ogenblik dat zij een beslissing treft dient rekening te houden met alle elementen waarover ze op dat ogenblik beschikt geen afbreuk kan doen aan de duidelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden vermeld in Art.9ter en zijn uitvoeringsbepalingen". Dit werd nogmaals bevestigd door de Raad van State (arrest nr. 219.256 d.d. 08.05.2012): "Betrokkene heeft het bewijs niet geleverd, op het ogenblik van indiening van zijn aanvraag, dat hij over een

identiteitsdocument beschikte zoals bepaald in Art. 9bis §1." Derhalve is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

- o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 23.02.2007.

- o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 23.01.2007. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."

Tweede bestreden beslissing:

"In uitvoering van de beslissing van de Minister van / de gemachtigde van de Minister van Staatssecretaris voor Asiel en migratie, en voor maatschappelijke integratie wordt aan B. (...) (Verklaarde naam) A. (...)

geboren te Bahawalnager / Pakistan op 20.01.1987

van Pakistan nationaliteit,

het bevel gegeven om uiterlijk op 05/06/2012 (datum aanduiden). het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het commissariaat-generaal voor de vluchteling en de staatlozen op datum van 23/02/2007.

Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 23/01/2007. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert als enig middel de schending aan van artikel 8 EVRM; artikel 9bis en 62 van de vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de 'beginzelen van behoorlijk bestuur': rechtszekerheid, zorgvuldig onderzoek, en loyaliteit; 'manifeste appreciatiefout'.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven, met name dat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de vreemdelingenwet.

In casu blijkt uit het administratief dossier en ook uit de inhoud van het verzoekschrift dat de aanvraag van verzoeker niet vergezeld ging van een kopie van een identiteitskaart, zodat de gemachtigde niet op kennelijk onredelijke wijze heeft beslist de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Anders dan verzoeker betoogt, kan met het laattijdig voorgelegde paspoort geen rekening worden gehouden. In de bestreden beslissing wordt door de gemachtigde uitdrukkelijk gemotiveerd dat geen rekening kan worden gehouden met het bijgevoegde document, om de reden dat de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld wordt op het ogenblik van het indienen van de aanvraag.

In zoverre verzoeker het heeft over een "théorie du retrait d'acte" laat de Raad gelden dat dit geen rechtsregel uitmaakt, en door verzoeker ook niet nader wordt verduidelijkt op welke theoretische regel hij zich beroept. Terwijl niet blijkt dat de in casu bestreden beslissing berust op motieven die tegenstrijdig zijn aan de motieven die aan de basis lagen van de intrekking van de bestreden beslissing. Verzoekers beschouwingen dienaangaande missen feitelijke grondslag en vinden geen steun in de stukken. Evenmin kan verzoeker dienstig verwijzen naar het 'legitiem vertrouwen', nu de bestreden beslissing pas twee jaar na de aanvraag werd genomen, anders dan de 'gebruikelijke termijn van 4 maanden'. De Raad is geen 'gebruikelijke termijn van 4 maanden' bekend, en verzoeker toont ook niet aan welke rechtsregel dergelijke termijn zou opleggen zodat er geen sprake is van enig gewekt 'legitiem vertrouwen'. Terwijl, indien de bestreden beslissing naar oordeel van verzoeker buiten een redelijke termijn zou zijn genomen, dit dan nog niet de nietigverklaring van de in casu bestreden beslissing zou kunnen verantwoorden. Het feit dat er niet binnen een redelijke termijn uitspraak wordt gedaan over een aanvraag om machtiging tot verblijf kan namelijk niet tot gevolg hebben dat dit verzoek dan maar moet worden ingewilligd.

Verzoeker kan ook niet dienstig verwijzen naar zijn strafrechtelijke veroordeling waarbij hem probatievoorwaarden werden opgelegd, zodat hij het grondgebied niet zou kunnen verlaten. Verzoeker kan zich niet beroepen op het feit dat hij strafrechtelijke misdrijven heeft gepleegd om verder op het grondgebied te mogen verblijven. De beslissing waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker illegaal op het grondgebied verblijft en dit derhalve moet verlaten, heeft niets vandoen met een strafrechtelijke veroordeling.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC